

§ 18, stk. 2, og § 19, stk. 2 og 3, svarer i princip til reglerne i gældende lovs § 21, stk. 3, § 17, stk. 2, og § 19.

Revisionsbestemmelsen i § 18, stk. 2, er fastsat på baggrund af, at finansministerens planredegørelse for de offentlige investeringer 1978–90, der forudsætter det i stk. 1 nævnte beløb, arbejder med en periode frem til 1985.

Kapitel 6. Registrering og planlægning

Bestemmelserne i *kapitel 6* er nye.

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget er der redegjort for baggrunden for bestemmelserne. Bestemmelsernes hovedsigte er, at tilvejebringe materiale, der kan danne grundlag for bygningsfredninger, og som kan stå til rådighed for kommunerne ved udøvelsen af deres beføjelser efter kommuneplanloven og saneringsloven.

Det er en statslig opgave at *fredede* bygninger efter denne lovs kapitel 2. Det er en forudsætning for dette arbejde, at der tilvejebringes et samlet grundlag – registrering, oversigter m. v. – for vurdering og prioritering af fredningsindsatsen.

Som nævnt i bemærkningerne til § 1, er lovens sigte videre. Loven tilsigter at værne bevaringsværdig bebyggelse som sådan, ikke kun at underkaste specielt værdifulde bygninger en fredning med de i loven anførte specielle retsvirkninger.

Beføjelserne til at værne sammenhængende bygningsmiljøer ligger hos kommunalbestyrelserne. Efter lovforslaget tilvejebringes regler for statslig ekspertbistand til kommunerne i dette arbejde. Der vil være et stigende behov for en forsvarlig og sagkyndig vurdering af den bevaringsværdige bebyggelse og dens beskyttelsesbehov. Ud fra en samfundsøkonomisk betragtning vil den nødvendige sagkundskab mest hensigtsmæssigt kunne opbygges centralt.

Medens antallet af fredede bygninger i den næste tiårs periode forventes at stige fra nu knapt 3.000 til ca. 6.000, skønnes antallet af bygninger, der i øvrigt er bevaringsværdige efter kriterierne i § 1 at andrage i alt ca. 100.000, hvoraf i dag kun godt 15.000 er beskyttede gennem planlægningslovgivningen.

Det er de centrale bygningsfredningsmyndigheders opgave at vejlede og bistå kommunerne i deres bestræbelser på at sikre disse værdier.

Til § 20

De i *stk. 1* nævnte oplysninger om og registreringer af de i § 1 nævnte bevaringsinteresser vil ty-

pisk tage form af materiale, der kan indgå som grundlag i de enkelte kommunalbestyrelses arbejder med kommuneplaner og lokalplaner. Det gælder således efter kommuneplanlovens § 3, stk. 3, jfr. § 5, at kommunerne, som led i udarbejdelsen af kommuneplanforslag, skal afgrænse områder med bevaringsinteresser.

Sådant materiale er hidtil udarbejdet af Det særlige Bygningsssyn, af Nationalmuseet med støtte fra fredningsstyrelsen og i enkelte tilfælde af private organisationer og konsulentfirmaer, som hovedregel efter anmodning fra kommunalbestyrelser rundt om i landet. Registreringerne er indgået i forarbejderne til de ca. 50 byplaner og lokalplaner m. v. med bevarende sigte, der hidtil er udarbejdet først med hjemmel i byplanloven og den ældre bygge Lov, nu med hjemmel i kommuneplanloven. Bevarende bestemmelser pålagt i henhold til ældre lovgivning er efter kommuneplanloven gældende, indtil de afløses af lokalplaner.

Det er alene miljøministerens opgave at indsamle oplysninger, m. v. til varetagelse af lovens formål, jfr. § 1.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at der er tale om *indsamling* af oplysninger. Oplysninger må indsamles der, hvor de foreligger.

Dette arbejde må derfor bygge på og ske i samarbejde med f. eks. museer, herunder Nationalmuseet, hvis opgave det bl. a. er ud fra en bredere synsvinkel at belyse og oplyse om samfundsudviklingen gennem tiderne.

Som andre eksempler på, hvor oplysninger kan hentes, kan nævnes arkivvæsenet og kunstakademiet.

Nationalmuseets arbejde med registreringer af bevaringsværdig bebyggelse ophører med udgangen af 1978. For øjeblikket arbejder en projektgruppe for arbejdsløse akademikere i fredningsstyrelsen med registreringsopgaver, bl. a. for at udarbejde modeller for tilvejebringelse af dokumentation og registreringer.

§ 20, stk. 1, forudsætter, at dette arbejde kan fortsætte i et omfang, som kan sikre kommunalbestyrelserne den fornødne bistand inden for rimelige tidsfrister, og som kan danne grundlag for de centrale bygningsfredningsmyndigheders arbejde efter lovforslaget.

Stk. 2 svarer i sigte til naturfredningslovens § 35, stk. 3.

På grundlag af det efter *stk. 1* – efterhånden efter ensartede retningslinjer – tilvejebragte dokumentations- og registreringsmateriale vil de centrale bygningsfredningsmyndigheder kunne sammen-